

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ס"ד ע"ב

פרשת נח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אתרעי ביה. אמר מלכא השתא אנא בעי למחדי עם רחימאי. ודחילנא דכד אנא בסעודתא עם רחימאי יעלון כל אנון קסטורי ממנן ויתיבון עמנא לפתורא למסעד סעודתא דחדוה עם רחימאי. מה עבד אקדים ההוא רחימאי קוסטורין דירוקי ובשרא דתורי ואקריב קמיהו דאנון קסטורי ממנן למיכל. לבתר יתיב מלכא עם רחימאי לההיא סעודתא עלאה מכל עדונין דעלמא. ובעוד דאיהו בלחודוי עם מלכא שאיל ליה כל צרכוי ויהיב ליה. ואחדי מלכא עם רחימאי בלחודוהי ולא אתערבין אחרנן ביניהו. כך ישראל עם קודשא בריך הוא. בגין כך כתיב ביום השמיני עצרת תהיה לכם.

תרגום לעברית

למלך שהזמין אהבו לסעודה עליונה שעשה לו ליום רשום. אהוב המלך הרי יודע שהמלך רוצה בו. אמר המלך, כעת אני רוצה לשמח עם אהובי, ואני חושש שכאשר אני בסעודה עם אהובי, יכנסו כל אותם פקידים ממנים וישבו עמנו לשלחן לסעד סעודת השמחה עם אהובי. מה עשה? הקדים אותו אהוב מינים של ירקות ובשר שורים והקריב לפני אותם פקידים ממנים לאכל. אחר כך ישב המלך עם אהובו

לְאוֹתָהּ הַסְעוּדָה הָעֲלִינָה מִכָּל עֲדוּנֵי הָעוֹלָם. וּבַעוֹד שֶׁהוּא לְבָדוּ עִם הַמֶּלֶךְ, בִּקְשׁ מִמֶּנּוּ כָּל צָרָתוֹ וְנָתַן לוֹ, וְשָׂמַח הַמֶּלֶךְ עִם אֲהוּבָיו לְבָדוּ, וְלֹא הִתְעַרְבוּ אֲחֵרִים בֵּינֵיהֶם. כֹּה יִשְׂרָאֵל עִם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. לָכֵן כָּתוּב בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תַּהֲיֶה לָכֶם.

טקסט הזוהר

אָמְרוּ רַבֵּי יוֹסִי וְרַבֵּי חֲזִיָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְקִין אוֹרְחָא קָמָן. וְכַאֲזַי אֲנוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא. אֲתִי נִשְׁקוּהוּ. קָרָא עָלֶיהָ רַבֵּי יוֹסִי (יִשְׁעִיָּה נֹד) וְכָל בְּנֵיהָ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיהָ. כִּד מָטוּ בִּי חֻקַּל יִתִּיבוּ. אָמַר הָהוּא בַּר נָשׁ מֵאִי שָׁנָא דְכָתִיב, (בְּרַאשִׁית י"ט) וַיִּי הַמָּטִיר עַל סְדוֹם וְעַל עֲמֹרָה וְגו'. (נִדְפַס בַּפְּקוּדֵי רַכּוּז ב') וּמֵאִי שָׁנָא בְּטוֹפְנָא דְכָתִיב אֱלֹהִים אֱלֹהִים בְּכָל אֶתֶר. (אֲמַאי) וְלֹא כָתִיב וַיִּי (בְּכָלֵא).

תרגום לעברית

אָמְרוּ רַבֵּי יוֹסִי וְרַבֵּי חֲזִיָּא, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְקִין הַדֶּרֶךְ לְפָנֵינוּ. אֲשֶׁרִי אוֹתָם שְׁעוֹסָקִים בְּתוֹרָה. בָּאוּ וְנִשְׁקוּהוּ. קָרָא עָלֶיהָ רַבֵּי יוֹסִי, (יִשְׁעִיָּה נֹד) וְכָל בְּנֵיהָ לְמוֹדֵי ה' וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיהָ. כְּשֶׁהִגִּיעוּ לַשָּׂדֶה, יָשְׁבוּ. אָמַר אוֹתוֹ הָאִישׁ, מָה שׁוֹנָה שְׁכָתוֹב (בְּרַאשִׁית י"ט) וְה' הַמָּטִיר עַל סְדוֹם וְעַל עֲמֹרָה וְגו', וּמָה שׁוֹנָה בְּמַבּוּל שְׁכָתוֹב אֱלֹהִים אֱלֹהִים בְּכָל מְקוֹם, [לְמַה] וְלֹא כָתוּב וְה' [בְּכָל]? .

טקסט הזוהר

אֵלָּא תַּנִּינָן בְּכָל אֶתֶר דְּכָתִיב וַיִּי הוּא וּבֵית דִּינָא. אֱלֹהִים סָתָם דִּינָא בְּלַחוּדוּי. אֵלָּא בְּסְדוֹם אֶתְעַבִּיד דִּינָא וְלֹא לְשִׁיצָאָה עֲלֵמָא. וּבִגְזִין כֹּה אֶתְעַרְב אִיהוּ בְּהִידֵי דִינָא. אֲבָל בְּטוֹפְנָא כָּל עֲלֵמָא שְׂצִי וְכָל אֲנוּן דְּאֶשְׁתַּכַּחוּ (נ"א בְּלַחוּדוּי) בְּעֲלֵמָא.

אֵלָא שְׁנִינּוּ, בְּכָל מְקוֹם שֶׁכָּתוּב וַה' - הוּא וּבֵית דִּינּוּ. אֱלֹהִים סֵתָם - דִּין לְבָדּוּ. אֵלָא בְּסֵדָם נַעֲשֶׂה דִין וְלֹא לְהַשְׁמִיד עוֹלָם, וְלָכֵן הוּא הִתְעַרַּב בְּדִין, אֲכַל בְּמַבּוּל הַשְׁמִיד כָּל הָעוֹלָם וְכָל אוֹתָם שְׁנַמְצָאוּ [בלבדו] בְּעוֹלָם.

טקסט הזהור

וְאִי תִימָא (ד'א דהא) נַח וְדַעֲמִיה (ד'א אשתזיבו). (נ'א הא) סֵתִים מַעֲיָנָא הָוָה דְּלֹא אִתְחַזִּי. וְעַל דָּא כָּל מַה דְּאִשְׁתַּכַּח בְּעֻלְמָא שְׂצִי לִיהָ. וְעַל דָּא וַיִּי בְּאִתְגַּלְיָא וְלֹא שְׂצִי כְּלָא. אֱלֹהִים בְּעִי סֵתִימוּ וּבְעִי לְאִסְתַּמְרָא דְּהָא כְּלָא שְׂצִי. וְעַל דָּא אֱלֹהִים בְּלַחֲדוּי הָוִי.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, [הרי] נַח וּמִי שֶׁהָיָה עִמּוֹ [נצלו הרי] נִסְתַּר מִן הָעֵינַי הָיָה, שְׁלֹא נִרְאָה. וְעַל זֶה כָּל מַה שְׁנַמְצָא בְּעוֹלָם הַשְׁמִיד אוֹתוֹ, וְעַל זֶה וַה' בְּגִלּוּי, וְלֹא הַשְׁמִיד הַכֹּל. אֱלֹהִים צָרִיהָ הִסְתַּרְתָּהּ, וְצָרִיהָ [אדם] לְהַשְׁמִיר, שֶׁהָרִי הַכֹּל מִשְׁמִיד, וְעַל זֶה אֱלֹהִים לְבָדּוּ הָיָה.

טקסט הזהור

וְרָזָא דָּא (תהלים כט) יִי לְמַבּוּל יָשֹׁב. מַהוּ יָשֹׁב. אֲלֻמְלֵא קָרָא כְּתִיב לֹא יִכְלִינָן לְמִימַר. יָשֹׁב בְּלַחֲדוּי דְּלֹא אִתְיָא עִם דִּינָא. כְּתִיב הִכָּא יָשֹׁב, וּכְתִיב הָתָם (ויקרא יג) בְּדָד יָשֹׁב בְּלַחֲדוּי.

תרגום לעברית

וְזֶה סוּד (תהלים כט) ה' לְמַבּוּל יָשֹׁב. מַה זֶה יָשֹׁב? אֲלֻמְלֵא פָּסוּק כָּתוּב, לֹא יִכְלִנּוּ לְאֹמְרוּ. יָשֹׁב לְבָדּוּ, שְׁלֹא בָּא עִם דִּין. כָּתוּב כָּאֵן יָשֹׁב, וּכְתוּב שָׁם (ויקרא יג) בְּדָד יָשֹׁב לְבָדּוּ.

ובגין דנח הוה סתים מעינא. לבתר כד אתעביד דינא ושצי עלמא ונח רוגזיה מה כתיב ויזכר אלהים את נח וגו'. דהא כד שצי עלמא לא אדכר דסתים מעינא הוה. ורזא (ודא) אוליפנא קודשא בריה הוא סתים וגליא. גליא הוא בי דינא דלתתא. סתים הוא אתר דכל ברכאן נפקי מתמן. ובגין כך כל מלוי דבר נש דאנון בסתימו ברכאן שריין עלוי. וכל דאנון באתגליא ההוא אתר דבי דינא שריאן עלוי בגין דאיהו אתר באתגלי ויהוה דאקרי רע עין שליט עליה, וכלא הוא ברזא עלאה כגוונא דלעילא.

תרגום לעברית

ומשום שנח היה נסתר מן העין, אחר כך נעשה דין, והשמיד העולם ונח רגזו, מה כתוב? ויזכר אלהים את נח וגו'. שהרי כשהשמיד העולם, לא נזכר שהיה נסתר מהעין, וסוד [זה] למדנו - הקדוש ברוך הוא נסתר וגלוי. גלוי הוא בית הדין שלמטה, ונסתר הוא מקום שכל הברכות יוצאות משם. ולכן כל דברי האדם שהם בסתר, ברכות שורות עליו. וכל אותם שבנגלה, אותו מקום של בית דין שורים עליו, משום שהוא מקום בגלוי, ואותו שנקרא רע עין שולט עליו, והכל הוא בסוד עליון כמו שלמעלה.

טקסט הזוהר

בכה רבי יוסי ואמר זכא דרא דרבי שמעון שריא בגויה דהא זכותא דיליה אומין לן בטורי מלין עלאין כאלין (עד כאן). אמר רבי יוסי האי בר נש לאודעא לן מלין אלין קא אתי ושדריה קודשא בריה הוא לגבן. כד אתו וסדרו מלין קמיה דרבי שמעון אמר ודאי שפיר קא אמר. (נדפס בפקודי רסח ב).

תרגום לעברית

בכה רבי יוסי ואמר, אשרי הדור שרבי שמעון שרוי בתוכו, שהרי זכותו הזמינה לנו בהרים דברים עליונים כאלה [עד כאן]. אמר רבי יוסי, האיש הזה בא להודיענו הדברים הללו, והקדוש ברוך הוא שלח אותו אלינו. כשבאו וסדרו הדברים לפני רבי

שְׁמַעוֹן, אָמַר, וְדַאי שְׂיָפָה אָמַר.

טקסט הזוהר

רַבִּי אֶלְעָזָר הָיָה יוֹתֵב יוֹמָא חַד קַמִּיָּה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי. אָמַר לִיהָ הָאִי קִזְּ כָּל בְּשָׁר
אֶתְהִי מֵאֲנוּן קִרְבָּנִין דְּהוּוּ יִשְׂרָאֵל מְקַרְבִּין עַל גְּבִי מִדְּבַחָא אוּ לָא. אָמַר לִיהָ כָּלֵא הוּוּ
מִסְתַּפְקִי כְּחָדָא לְעִילָא וְתַתָּא.

תרגום לעברית

רַבִּי אֶלְעָזָר הָיָה יוֹשֵׁב יוֹם אֶחָד לִפְנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי. אָמַר לוֹ, קִזְּ כָּל בְּשָׁר הָיָה נִהְנֶה
מֵאֲוֶתָם קִרְבָּנוֹת שְׁהִי יִשְׂרָאֵל מְקַרְבִּים עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ אוּ לֹא? אָמַר לוֹ, כָּלֵם הִי
מִסְתַּפְקִים כְּאֶחָד לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

טקסט הזוהר

וְתָא חֲזִי כַּהֲנֵי וְלִיּוֹאֵי וְיִשְׂרָאֵל אֲנוּן אֲקִרוּן אָדָם בְּחִבּוּרָא דְּאֲנוּן רַעוּתִין קִדִּישִׁין דְּסֻלְקִין
מִגּוּוִיָּיהוּ. הֵהוּא כְּשָׁבָא אוּ אִמְרָא אוּ הֵהִיא בְּהֵמָה דְּקִרְבִּין אֲצִטְרִיף עַד לָא יִתְקַרֵּב עַל
גְּבִי מִדְּבַחָא לְפָרָשָׁא עֲלֵה כָּל חֲטָאִין וְכָל רַעוּתִין בִּישִׁין לְאַתְנוּדָאָה עֲלֵה. וְכִדִּין הֵהִיא
אֶתְקַרֵּי בְּהֵמָה בְּכָלֵא בְּגוֹ אֲנוּן חֲטָאִין וּבִישִׁין וְהִרְהוּרִין.

תרגום לעברית

וּבֹא וּרְאֵה, כַּהֲנִים וְלוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים הֵם נִקְרָאִים אָדָם בְּחִבּוּר שֶׁל אוֹתָם רְצוֹנוֹת קְדוּשִׁים
שְׁעוּלִים מִתּוֹכָם. אוֹתוֹ כְּשֵׁב אוּ אֵיל אוּ אוֹתָהּ בְּהֵמָה שְׁמִקְרִיבִים, צִרִיף עַד שֶׁלֹּא תִקְרַב
עַל הַמִּזְבֵּחַ לְפָרֶשׁ עֲלֶיהָ כָּל הַחֲטָאִים וְכָל הָרְצוֹנוֹת הָרָעִים לְהִתְנוּדוֹת עֲלֶיהָ, וְאִזּוּ הֵהִיא
נִקְרָאת בְּהֵמָה בְּכָל כְּתוּף אוֹתָם חֲטָאִים וְרַעוּת וְהִרְהוּרִים.

כְּגִוּוֹנָא דְקַרְבָּנָא דְעֻזְאֵל דְכְתִיב (ויקרא יו) וְהִתְנַדָּה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'.
הָכִי נָמִי הָכָא. וְכֵד סִלְקָא עַל גַּבֵּי מִדְבָּחָא מְטוּלָא עַל חַד תַּרְיִן. וּבְגִין כֹּךְ דָּא סִלְקָא
לְאַתְרֵיהּ. וְדָא סִלְקָא לְאַתְרֵיהּ. דָּא בְרָזָא דְאָדָם וְדָא בְרָזָא דְבְהֵמָה כְּמָה דְאֵת אָמֵר
(תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ.

תרגום לעברית

כְּמוֹ הַקָּרְבָּן שֶׁל הָעֻזְאֵל שֶׁכָּתוּב (ויקרא יו) וְהִתְנַדָּה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' -
כֹּךְ גַּם כָּאֵן. וְכִשְׁעוּלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ מִשָּׂא עַל אֶחָד שְׁנַיִם, וְלִכְן זֶה עוּלָה לְמִקְוָמוֹ וְזֶה עוּלָה
לְמִקְוָמוֹ. זֶה בְּסוּד אָדָם, וְזֶה בְּסוּד בְּהֵמָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר (תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ
יְיָ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ה ע"א) ◆

טקסט הזוהר

חֲבִיתִין וְכָל שְׂאָר מְנַחוֹת לְאַתְעָרָא רוּחָא קַדִּישָׁא בְּרַעוּתָא דְכֹהֲנֵי וְשִׁירְתָּא דְלִיּוּאֵי
וּבְצִלוּתָא דְיִשְׂרָאֵל. וּבְהֵהוּא תִנָּנָא וְשִׁמְנָא וְקִמְחָא דְסִלִּיק מִתְרִוּוֹן וּמִסְתַּפְקִין (ס"א
ומתפנקין) (ס"א ומתפשטין)

תרגום לעברית

הַחֲבִיתִין וְכָל שְׂאָר הַמְנַחוֹת לְעוֹרֵר רוּחַ קְדוֹשָׁה בְּרִצּוֹן הַכֹּהֲנִים וְשִׁירַת הַלְוִיִּם וּבִתְפִלַּת
יִשְׂרָאֵל. וּבְאוֹתוֹ עֶשֶׂן וְשִׁמֹן וְקִמַּח שְׁעוּלִים, מִתְרִוּוִים וּמִסְתַּפְקִים [ס"א ומתפנקים ס"א
ומתפשטים] כָּל שְׂאָר בְּעֲלֵי הַדִּינִים שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט בְּאוֹתוֹ הַדִּין שֶׁנִּמְסָר לָהֶם, וְהַכֹּל
בְּזִמָּן אֶחָד. בֹּא רְאֵה, הַכֹּל נַעֲשֶׂה בְּסוּד הָאֱמוּנָה לְהִסְתַּפֵּק זֶה בְּזֶה וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה מִי
שְׂצָרֶיךָ עַד אֵין סוּף.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

